

Newsletter Podatkowy

NEWSLETTER | Wydanie # 10 - Grudzień 2010

Szanowni Państwo,

W grudniowym numerze Tax Biuletynu prezentujemy wybrane stanowiska organów podatkowych dotyczące podatku VAT (w tym w zakresie stosowania stawki 0% przy WDT i podatku VAT naliczonego w przypadku cesji umowy leasingu operacyjnego) oraz CIT (podatkowe traktowanie umorzonej wierzytelności). Poruszamy także jeden z "gorących" tematów dotyczący cen transferowych związany z udzielaniem pożyczek pomiędzy podmiotami powiązanymi oraz ich wycena.

Korzystając z okazji chciałam Państwa zaprosić do lektury styczniowego Tax Biuletynu, w którym przedstawimy najważniejsze zmiany w przepisach podatkowych wprowadzone od 2011 roku.

W imieniu Działu Doradztwa Podatkowego składam Państwu życzenia Wesołych Świąt oraz wszelkiej pomyślności w Nowym Roku.

Z poważaniem,

Krystyna Szydłowska

WSTĘP

W NUMERZE

- ➔ VAT - Nabycie wierzytelności w celu jej egzekucji stanowi usługę opodatkowaną VAT według stawki podstawowej str.2
- ➔ VAT - Korzystna uchwała NSA odnośnie wymogów dokumentacyjnych dla zastosowania stawki 0% w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów str.2
- ➔ VAT - Nieuregulowane faktury wystawione w 2008 roku - ostatnia szansa na skorzystanie z ulgi na złe długi str.2
- ➔ VAT - Cesja umowy leasingu operacyjnego – brak obowiązku korekty kosztów uzyskania przychodów i podatku VAT naliczonego str.2
- ➔ CIT - Wartość netto umorzonej wierzytelności kosztem uzyskania przychodów str.3
- ➔ PIT - Zmiany w opodatkowaniu akcji pracowniczych str.3
- ➔ Ceny transferowe - Oprocentowanie pożyczek w grupach kapitałowych str.3
- ➔ Ordynacja podatkowa - Wyższe odsetki za zwłokę str.2

VAT - Nabycie wierzytelności w celu jej egzekucji stanowi usługę opodatkowaną VAT według stawki podstawowej

Takie wnioski wynikają z interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej („DIS”) w Warszawie z dnia 3 września 2010 r. (sygn. IPPP3/443-243/09-5/S/MM).

Przedmiotem wniosku podatnika (banku) była kwalifikacja na gruncie podatku VAT usług tzw. eFinancingu. Usługi te, pomimo różnorodności ich form oferowanych przez bank, polegały zasadniczo na nabywaniu przez bank wierzytelności za zapłatą ceny kalkulowanej jako wartość nominalna nabywanej wierzytelności pomniejszona o odpowiednią kwotę dyskonta. Usługa eFinancing skutkowała dla dłużnika obowiązkiem spełnienia świadczenia na rzecz nabywcy wierzytelności, tj. banku. Co więcej, w poszczególnych przypadkach bank mógł wykonywać dodatkowe świadczenia, takie jak monitoring wierzytelności i jej administrowanie, prowadzenie rachunku do spłaty i rozliczanie wpłat wpływających na ten rachunek, udostępnianie danych o wierzytelnościach w formie raportów itp.

W związku z przedstawionym stanem faktycznym, bank zwrócił się z wnioskiem do Ministra Finansów pragnąc potwierdzić, iż świadczone usługi stanowią usługi pośrednictwa finansowego, zwolnione z opodatkowania podatkiem VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 1 w związku z poz. 3 załącznika nr 4 do ustawy o podatku VAT. We wniosku o interpretację podatnik przedstawił szeroką argumentację, w której wykazywał, iż świadczone usługi stanowią usługi pośrednictwa finansowego zwolnione z VAT. Jednocześnie podatnik dowodził, iż jego usługi nie mogą być kwalifikowane do usług ściągania długów lub usług faktoringu, które są wyłączone z katalogu usług finansowych zwolnionych od VAT.

Działający w imieniu Ministra Finansów DIS w Warszawie w wydanej interpretacji stwierdził, uznając jednocześnie stanowisko podatnika, iż opisane we wniosku usługi wyczerpują znamiona faktoringu, za nieprawidłowe. Dlatego też, zdaniem organu, do usług eFinancingu nie ma zastosowania zwolnienie z opodatkowania VAT przewidziane dla usług pośrednictwa finansowego. Usługi te podlegają opodatkowaniu stawką podstawową VAT.

Należy w tym miejscu przypomnieć, iż w określonych sytuacjach nabycie wierzytelności może być również kwalifikowane dla potrzeb VAT jako usługa ściągania długów (patrz: „VAT-cesja wierzytelności – najnowsze orzecznictwo” w Tax Biuletyn z października 2010), która – obok faktoringu – również jest wyłączona z katalogu usług finansowych zwolnionych z VAT. Dlatego też w praktyce, chcąc prawidłowo ocenić skutki podatkowe transakcji cesji wierzytelności, należy w każdym przypadku **szczegółowo przeanalizować charakter prawny danej transakcji**. Jest to o tyle istotne, iż usługi ściągania długów oraz usługi faktoringu nie są wprost zdefiniowane ani na gruncie ustawy o podatku VAT, ani przepisów wspólnotowych a nawet na gruncie kodeksu cywilnego (usługi te zalicza się do grupy umów nienazwanych). W konsekwencji, o możliwości zakwalifikowania umowy cesji wierzytelności do jednej z w/w kategorii mogą decydować szczegóły danej transakcji (np. dodatkowe obowiązkowe świadczenia nabywcy wierzytelności). Niestety, organy podatkowe oceniając charakter prawny umowy cesji wierzytelności, stosunkowo rzadko dokonują głębszej analizy charakteru tej transakcji. Omawiana interpretacja DIS w Warszawie jest tego najlepszym przykładem.

VAT - Korzystna uchwała NSA odnośnie wymogów dokumentacyjnych dla zastosowania stawki 0% w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów

W świetle przepisów ustawy o podatku od towarów i usług („VATU”), wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów („WDT”) podlega opodatkowaniu według stawki 0%, pod warunkiem spełnienia przez osobę dokonującą WDT szczególnych warunków dokumentacyjnych, określonych w VATU.

W szczególności zaś, zgodnie z art. 42 ust. 3 VATU, podatnik chcący zastosować stawkę 0% do WDT powinien posiadać przed złożeniem deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy następujące dokumenty potwierdzające, iż towary będące przedmiotem WDT zostały rzeczywiście wywiezione z Polski i dostarczone do nabywcy na terytorium innego kraju UE: dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika, kopię faktury oraz specyfikację poszczególnych sztuk ładunku. W przypadku, gdy w/w dokumenty nie potwierdzają jednoznacznie dostarczenia towarów do nabywcy na terytorium innego kraju UE, istnieje możliwość posłużenia się dodatkowymi dokumentami, wskazanymi szczegółowo w art. 42 ust. 11 VATU.

W praktyce, przedstawione powyżej regulacje stały się przyczyną licznych sporów pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi, które nierzadko stawały się również przedmiotem rozstrzygnięć wojewódzkich sądów administracyjnych („WSA”). Istota problemu polegała mianowicie na rozstrzygnięciu, czy dla zastosowania do WDT stawki VAT wynoszącej 0% konieczne jest posiadanie przez podatnika wszystkich dokumentów wymienionych w art. 42 ust. 3 VATU, które w przypadku niejasności mogą być dodatkowo uzupełnione dokumentami wskazanymi w art. 42 ust. 11 VATU, czy też posłużenie się tymi dodatkowymi dokumentami możliwe jest również w przypadku braku posiadania wszystkich dokumentów z art. 42 ust. 3 VATU. Dotychczasowe orzecznictwo sądowe w powyższym zakresie nie było niestety jednolite i nie rozstrzygnęło jednoznacznie wątpliwości podatników. Część sądów w sposób rygorystyczny interpretowała analizowane regulacje, uzależniając możliwość zastosowania stawki VAT 0% od posiadania wszystkich dokumentów, o których mowa w art. 42 ust. 3 VATU (tak np. WSA w Krakowie w wyroku z 23.2.2010, sygn. I SA/Kr 1808/09). Jednakże, wykształciła się również bardziej liberalna linia orzecznicza, dopuszczająca możliwość wykazania WDT przy pomocy dokumentów wskazanych w art. 42 ust. 11 VATU także w przypadku braku posiadania wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 3 tego artykułu (tak np. WSA w Bydgoszczy w wyroku z 20.1.2010, sygn. I SA/Bd 926/09).

W związku z rozbieżnym orzecznictwem wojewódzkich sądów administracyjnych, NSA rozstrzygający kolejny spór dotyczący wymogów dokumentacyjnych warunkujących możliwość opodatkowania WDT stawką VAT 0%, zdecydował się przedstawić omawiany problem do rozstrzygnięcia w formie uchwały składowi siedmiu sędziów NSA. W uchwale podjętej w dniu 11 października 2010 (sygn. I FPS 1/10), sędziowie NSA uznali, iż w świetle art. 42 ust. 1, ust. 3 i ust. 11 VATU, dla zastosowania stawki 0% przy WDT wystarczające jest, by podatnik posiadał jedynie niektóre dowody, o których mowa w art. 42 ust. 3 VATU, uzupełnione dokumentami wskazanymi w ust. 11 tego artykułu, o ile łącznie potwierdzają fakt wywiezienia i dostarczenia towarów będących przedmiotem WDT do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego UE

innego niż terytorium kraju. W uzasadnieniu uchwały stwierdzono, że stawka VAT 0% nie jest w przypadku WDT wyjątkiem ani przywilejem, tylko zasadą wynikającą ze swobodnego przepływu towarów w UE, zapobiegającą podwójnemu opodatkowaniu VAT tych samych towarów. Dlatego też, wykładni przepisów VATU dotyczących opodatkowania WDT należy dokonywać mając na uwadze powyższą zasadę.

Wspomniana uchwała NSA zasługuje na pełną aprobatę. W praktyce oznacza ona, iż orzecznictwo sądów administracyjnych w podobnych stanach faktycznych powinno być jednolite i korzystne dla podatników. W konsekwencji, ze względu choćby na koszty procesów, być może wpłynie ona również na zliberalizowanie stanowiska organów skarbowych.

VAT - Nieuregulowane faktury wystawione w 2008 roku - ostatnia szansa na skorzystanie z ulgi na złe długi

Podatnicy mogą do końca grudnia 2010 roku skorzystać z tzw. ulgi na złe długi (art. 89a Ustawy o VAT) odnośnie nieuregulowanych faktur, które zostały wystawione w 2008 roku.

Zgodnie z art. 89a ust. 1 ustawy o VAT podatnikowi przysługuje prawo do skorygowania podatku należnego z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju w przypadku wierzytelności, których nieściągalność została uprawdopodobniona, tzn. wierzytelność taka nie została uregulowana w ciągu 180 dni od upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.

Prawo do skorzystania z ulgi jest uzależnione od spełnienia łącznie następujących warunków:

- dostawy towarów lub świadczenia usług dokonano na rzecz podatnika zarejestrowanego jako podatnik VAT czynny, niebędącego w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
- wierzytelności zostały uprzednio wykazane w deklaracji jako obrót opodatkowany i podatek należny;
- wierzyciel i dłużnik na dzień dokonania korekty (z powodu skorzystania z ulgi na złe długi), są podatnikami zarejestrowanymi jako podatnicy VAT czynni;
- wierzytelności nie zostały zbyte;
- wierzyciel zawiadomił dłużnika o zamiarze skorygowania podatku należnego ze względu na zastosowanie ulgi na złe długi, a dłużnik w ciągu 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia nie uregulował należności w jakiejkolwiek formie (warunkiem dokonania korekty jest uzyskanie przez wierzyciela potwierdzenia odbioru przez dłużnika takiego zawiadomienia)
- **od daty wystawienia faktury dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku, w którym została wystawiona.**

Korekta podatku należnego może nastąpić w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 14 dniowy termin biegnący od dnia zawiadomienia dłużnika o zamiarze korekty, nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym wierzyciel uzyskał potwierdzenie odbioru przez dłużnika takiego zawiadomienia.

VAT - Cesja umowy leasingu operacyjnego - brak obowiązku korekty kosztów uzyskania przychodów i podatku VAT naliczonego

W świetle przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych („ustawa o CIT”), opłaty leasingowe ponoszone w podstawowym okresie umowy stanowią koszt uzyskania przychodu dla korzystającego pod warunkiem, iż szczegółowo określone w ustawie o CIT warunki, są spełnione.

Jednym z takich warunków jest wymóg, aby umowa leasingu była zawarta na czas oznaczony wynoszący co najmniej 40% normatywnego okresu amortyzacji (względnie na okres 10 lat, jeżeli przedmiotem umowy są nieruchomości). Powyższy wymóg rodzi wątpliwości podatników odnośnie skutków, jakie powstaną dla nich na gruncie podatku dochodowego i podatku VAT w sytuacji, gdy umowa leasingu zostanie scedowana na inny podmiot przed upływem wskazanych powyżej terminów. W szczególności zaś podatnicy nie są pewni, czy w takiej sytuacji powstanie po ich stronie obowiązek skorygowania wysokości kosztów uzyskania przychodów o wartość zapłaconych opłat leasingowych oraz czy konieczna będzie korekta odliczonego podatku VAT, naliczonego od tych opłat.

Zdaniem organów podatkowych, cesja umowy leasingu nie skutkuje u korzystającego koniecznością korekty wysokości kosztów podatkowych (tak np. DIS w Poznaniu w interpretacji z 4.3.2009 r., sygn. ILPB3/423-838/08-2/KS oraz DIS w Katowicach w interpretacji z 16.11.2009 r. sygn., IBPBI/2/423-981/09/MS). Jak zauważają organy, ustawa o CIT nie zawiera przepisów obligujących leasingobiorcę do wyłączenia z kosztów podatkowych opłat leasingowych w sytuacji, gdy doszło do przeniesienia umowy leasingu na inny podmiot przed upływem czasu, na jaki została ona zawarta. W konsekwencji, zdaniem organów, opłaty leasingowe mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów leasingobiorcy, pod warunkiem jednak, że spełniają ogólną definicję kosztów uzyskania przychodów zawartą w art. 15 ust. 1 ustawy o CIT.

Stanowisko fiskusa w powyższym zakresie należy uznać za prawidłowe. Ustawa o CIT w istocie nie tylko nie zawiera przepisów nakazujących dokonanie korekty kosztów podatkowych we wskazanych powyżej okolicznościach, ale również nie przewiduje obowiązku rozpoznania dodatkowego przychodu w wysokości odpowiadającej sumie zaliczonych do KUP opłat leasingowych (rozpoznanie dodatkowego przychodu „rekompensującego” kwotę wydatków niesłusznie zaliczonych do KUP jest rozwiązaniem stosowanym na gruncie ustawy o CIT, prowadzącym do analogicznych celów jak korekta zmniejszająca wysokość kosztów podatkowych, jednakże bez konieczności dokonywania wstecznej weryfikacji rozliczeń podatkowych).

Ponadto organy podatkowe uważają, iż cesja umowy leasingu operacyjnego przed upływem okresu, na jaki została ona zawarta, nie rodzi również obowiązku korekty kwot podatku VAT naliczonego, odliczonego przez korzystającego z faktur dokumentujących poszczególne opłaty leasingowe (tak np. DIS w Bydgoszczy w interpretacji z 27.4.2010 r., sygn. ITPP2/443-122/10/MD). O ile bowiem przedmiot umowy leasingu służył korzystającemu do wykonywania czynności opodatkowanych VAT, to brak jest podstaw prawnych pozwalających przyjąć, że późniejsza cesja umowy leasingu skutkuje po stronie leasingobiorcy utratą prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego „z mocą wsteczną”. A zatem, także na gruncie podatku VAT, przeniesienie umowy leasingu operacyjnego w trakcie jej obowiązywania, nie wpływa na możliwość odliczenia podatku

VAT naliczonego z faktur dokumentujących poszczególne opłaty leasingowe i nie rodzi obowiązku dokonania korekt rozliczeń podatkowych.

CIT - Wartość netto umorzonej wierzytelności kosztem uzyskania przychodów

Organy podatkowe podkreślają, iż koszt podatkowy stanowi jedynie wartość netto umorzonego długu, gdyż podatek VAT nie stanowi w świetle ustawy o CIT kosztu uzyskania przychodów.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy o CIT nie zalicza się do kosztów podatkowych umorzonych wierzytelności, z wyjątkiem tych, które **zostały uprzednio zarachowane jako przychód należny**. Zatem umorzone wierzytelności zalicza się do kosztów uzyskania przychodów tylko wtedy, gdy wcześniej zarachowano je jako przychód należny. Podstawą umorzenia wierzytelności jest art. 508 Kodeksu Cywilnego, który stanowi, że zobowiązanie wygasa, gdy wierzyciel zwalnia dłużnika z długu, a dłużnik zwolnienie przyjmuje. Oznacza to, że aby umorzenie wierzytelności było prawnie skuteczne, niezbędną przesłanką jest **przyjęcie, innymi słowy zgoda, przez dłużnika zwolnienia z długu**. Jeśli wierzyciel zwalnia dłużnika z długu, dłużnik przyjmuje zwolnienie, a kwota długu została uprzednio zarachowana jako przychód należny, wtedy umorzona wierzytelność w świetle ustawy o CIT stanowi koszt podatkowy.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 20 ustawy o CIT nie stanowią jednakże kosztu podatkowego umorzone wierzytelności, które zostały odpisane jako przedawnione. Aby dług można było zaliczyć do kosztów podatkowych, należy go umorzyć przed upływem terminu przedawnienia.

Kosztem podatkowym może być wartość netto wierzytelności. Wynika to z faktu, że co do zasady z punktu widzenia podatku dochodowego, VAT jest neutralny, tzn. nie jest przychodem podatkowym (art. 12 ust. 44 pkt 9 ustawy o CIT). Takie podejście utrzymują również organy podatkowe (m.in. interpretacja IPPB1/415-601/1-2/AM).

Reasumując, **za koszt uzyskania przychodów uznaje się umorzoną wierzytelność w kwocie netto zarachowaną wcześniej jako przychód należny**.

PIT - Zmiany w opodatkowaniu akcji pracowniczych

Sejm uchwalił 25 listopada 2010 roku nowelizację ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Nowelizacja miała wyeliminować wątpliwości związane ze zwolnieniem z podatku dochodowego akcji otrzymywanych w tzw. pakietach motywacyjnych w chwili ich objęcia.

Przypomnijmy, że w aktualnym stanie prawnym zwolnienie z podatku w chwili objęcia akcji dotyczy wyłącznie akcji obejmowanych w ramach nowej emisji. Część organów podatkowych stoi także na stanowisku, iż zwolnienie w przypadku objęcia akcji nowej emisji jest ograniczone do akcji wyemitowanych przez polskie spółki.

Ustawodawca postanowił rozwiązać powyższe wątpliwości i w ustawie nowelizacyjnej wprowadził zapis gwarantujący zwolnienie z opodatkowania nie tylko w chwili objęcia akcji nowej emisji, ale **także akcji nabywanych (czy akcji starej emisji)**. Dzięki temu w obu przypadkach pracownik zapłaci podatek dopiero w momencie **sprzedaży akcji**, a od przychodu odejmie wartość papierów z dnia nabycia.

Niestety, przy okazji nowelizacji ustawodawca ograniczył zakres stosowania nowych zasad wyłącznie do akcji spółek z siedzibą w Polsce i pozostałych państwach Unii Europejskich oraz EOG. Tym samym ze zwolnienia nie będą korzystały akcje spółek np. z USA, pochodzące zarówno z nowej, jak i starej emisji. Biorąc pod uwagę, że nowy przepis wchodzi w życie od stycznia 2011 mogą wystąpić sytuacje, w których podatnicy rozliczą na innych zasadach akcje otrzymanego od tego samego podmiotu spoza UE i EOG (ze względu na inny moment objęcia akcji).

Ceny transferowe - Oprocentowanie pożyczek w grupach kapitałowych

Pożyczki udzielane przez spółki dominujące spółkom zależnym należą obecnie do najbardziej typowych transakcji realizowanych w ramach grup kapitałowych.

Osiągane z tytułu udzielonych pożyczek przychody / ponoszone koszty, jako wynikające z transakcji zawieranych pomiędzy podmiotami powiązanymi podlegają weryfikacji pod kątem rynkowości ustalonych warunków. Jednakże niejednokrotnie zarówno organy podatkowe jak i strony zaangażowane w transakcje napotykają trudności z określeniem odpowiedniego poziomu oprocentowania, który możnaby jednoznacznie uznać za rynkowy.

Odpłatnością (ceną transakcyjną) za udzielenie pożyczki jest wartość odsetek i/lub prowizji naliczanych od kwoty udostępnionych powiązanemu pożyczkobiorcy środków pieniężnych. W świetle przepisów Rozporządzenia Ministra Finansów¹ metodą najbardziej adekwatną do wyznaczania rynkowej wartości odsetek i prowizji w takim przypadku jest metoda porównywalnej ceny niekontrolowanej. Zastosowanie tej metody może polegać na porównaniu warunków pożyczek (wysokości oprocentowania/prowizji) do porównywalnych transakcji realizowanych przez ten sam podmiot z podmiotami niezależnymi (porównanie wewnętrzne) albo do stosowanych w porównywalnych transakcjach zawieranych pomiędzy podmiotami niepowiązanymi (porównanie zewnętrzne).

Najczęściej stosowaną podstawą porównań są dostępne dane o oprocentowaniu kredytów bankowych. Z podejściem takim zgadzają się sądy (*vide*: wyrok z 25.06.2009 r. sygn. I SA/Ke

¹ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 września 2009 r. w sprawie sposobu i trybu określania dochodów osób prawnych w drodze oszacowania oraz sposobu i trybu eliminowania podwójnego opodatkowania osób prawnych w przypadku korekty zysków podmiotów powiązanych (Dz.U. Nr 160, poz. 1267)

195/09) odwołując się przy tym do zapisów Rozporządzenia (§ 21 ust. 2²) w części określającej szczególne przypadki ustalania wartości rynkowej usług niematerialnych, zgodnie z którymi podstawą określenia wysokości odsetek powinna być najniższa wysokość oprocentowania spośród dostępnych ofert bankowych. Aczkolwiek nie zawsze wysokość oprocentowania powinna być ustalana dokładnie na poziomie kształtowanym przez banki lub inne instytucje finansowe. Wykorzystywane dane powinny zostać zweryfikowane pod względem porównywalności, do czego ponadto wprost zobowiązują przepisy dotyczące cen transferowych. Szczegółowa analiza powinna obejmować m.in. kwotę, walutę oraz okres, na jaki udostępniane są środki finansowe, charakter i cel pożyczki/kredytu, warunki (okresy) naliczania odsetek, a także elementy wpływające na poziom ryzyka kredytowego, tj. występowanie / brak zabezpieczeń, sytuacja finansowa pożyczkobiorcy itd.

W celu ustalenia wysokości oprocentowania pożyczek w grupie kapitałowej niezbędna jest zatem kompleksowa analiza wszelkich korzyści osiąganych przez pożyczkodawcę z tytułu udostępnienia przedmiotowych środków finansowych, które mogą uzasadnić / rekompensować różnicę w uzyskiwanym oprocentowaniu. Wśród korzyści wskazać można na możliwości uzyskiwania w przyszłości dochodów m.in. z prowadzonej współpracy z pożyczkobiorcą (sprzedaż produktów / dystrybucja towarów przez podmiot powiązany na danym rynku) lub wypłaty dywidend, a także możliwych oszczędności polegających na zoptymalizowaniu funkcjonowania podmiotów w grupie / realizowanych procesów biznesowych poprzez np. outsourcing pewnych obszarów działalności.

Tego rodzaju analiza przeprowadzona na etapie określania oprocentowania stanowi istotny punkt wyjścia do uzasadnienia i obrony ustalonych warunków pożyczek w przypadku ich kwestionowania przez organy podatkowe wprost odnoszące się do pożyczek/kredytów bankowych. Charakter i cel udzielanych w grupach kapitałowych pożyczek pozwala bowiem uzasadnić ich odmienne traktowanie w stosunku do środków udostępnianych przez instytucje finansowe, jak również ich wycenę. Odpowiednio przygotowana argumentacja oparta o kompleksową analizę korzyści ekonomicznych powinna zatem stanowić podstawowe kryterium oceny, wykorzystywanej również w dyskusji z organami podatkowymi.

Ordynacja podatkowa - Wyższe odsetki za zwłokę

Ustawa z dnia 24 września 2010 roku o zmianie ustawy – Ordynacja Podatkowa oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz.U. 2010 nr 197, poz. 1306) wprowadziła zmiany w dotychczasowych zasadach naliczania odsetek za zwłokę. Nowe przepisy weszły w życie dnia 9 listopada bieżącego roku.

Dotychczas obowiązujące przepisy Ordynacji stanowiły, iż stawka odsetek za zwłokę stanowi 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego ustalonego zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim. Ustalona w ten sposób stawka odsetek wynosiła 10% (w okresie od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia 8 listopada 2010 roku). Ministerstwo Finansów postulowało zmiany tych przepisów, gdyż zaobserwowało narastające zmniejszanie się różnicy między stawką odsetek za zwłokę a stawką oprocentowania kredytów obrotowych w bankach,

² §15 ust. 2 zgodnie z obowiązującym na moment wydania wyroku Rozporządzeniem Ministra Finansów z dn. 10.10.97r. w sprawie sposobu i trybu określania dochodów podatników w drodze oszacowania cen w transakcjach dokonywanych przez tych podatników

które w dalszej perspektywie prowadziłyby do utraty dyscyplinującego charakteru naliczania odsetek za zwłokę.

Obowiązujące od 9 listopada przepisy uwzględniają postulaty Ministerstwa Finansów. Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 56 § 1 Ordynacji stawka odsetek za zwłokę stanowi **dwukrotność podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego powiększonej o 2 %, i nie może być niższa niż 8 %**. Zgodnie z powyższą zasadą, obecnie obowiązująca podstawowa stawka odsetek za zwłokę **wynosi 12% w stosunku rocznym**.

Zmianie nie uległy natomiast zasady stosowania stawki obniżonej – wynosi ona dalej 75% stawki podstawowej. Biorąc pod uwagę wzrost stawki podstawowej, od dnia 9 listopada 2010r., stawka obniżona stanowi 9 % w stosunku rocznym.

Jak zamówić Newsletter Podatkowy?

Newsletter Podatkowy jest bezpłatnym miesięcznikiem dotyczącym zagadnień podatkowych.

W celu subskrypcji, prosimy o wysłanie e-maila na adres: podatki@mazars.pl z podaniem:
Imienia i nazwiska
Stanowiska
Nazwy firmy.

Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywania takich informacji w przyszłości prosimy odesłać e-mail z tematem „NIE” na adres podatki@mazars.pl

Celem niniejszego Newslettera Podatkowego jest poinformowanie czytelników o aktualnych zmianach w zakresie podatków. Prezentowane informacje opracowane zostały z należytą starannością, jednakże przedstawione są w formie skróconej i ogólnej. Niniejsza publikacja ma zatem charakter wyłącznie orientacyjny i nie stanowi porady prawnej ani podatkowej. Mazars Audyt Sp. z o.o. nie ponosi odpowiedzialności za wykorzystanie przedstawionych informacji. Przed podjęciem decyzji i działań rekomendujemy zasięgnięcie fachowej opinii doradców Mazars Audyt Sp z o.o.

Kontakt:

Krystyna Szydłowska
Dyrektor
k.szydłowska@mazars.pl

Urszula Zarębska
Manager
u.zarebska@mazars.pl

Dział Doradztwa Podatkowego
Mazars
Ul. Piękna 18
00-549 Warszawa
Tel. : +48 22 25 55 200
E-mail : podatki@mazars.pl
www.mazars.pl

Michał Galejczuk
Manager
m.galejczuk@mazars.pl

Dział Doradztwa Podatkowego
Mazars w Krakowie
Ul. Wenecja 3
31-117 Kraków
Tel. : +48 12 43 11 088
E-mail : podatki@mazars.pl
www.mazars.pl